

Det Nasjonale Samlingsprogram

(N.S.P.) 104740

Norge står midt oppe
 i en alvorlig krise. Dermed
 i den åndelige, økonomiske og
 politiske verdenskrise, vidt
 spaltet i klankamp og par-
 lamentarisk strid, med makt
 og holdningsløst viltstyre, er
 det norske folk i ferd med å
 tape troen på sig selv, og
 driver mot den utvanningsfulle
 marxistiske klamret.

Men vi har det i vår makt
 å sette på de forhold som holder
 på å føre oss utfor stupet, og
 som vi for det meste er skyld i
 selv. Dagens uanselighets kan
 danne grunnlaget for en
 avgang til fremgangrik ut-
 vikling, dersom dagens stids-
 menn ~~har sin~~ vil og tro,
 og har sin om den skapende,
viktige ~~tanke~~ ide, ~~som er~~
~~tidens utvoksende~~ ford for

Deres utvoksende underlige
 vider rummer ikke bare fram,
 men også fremgangshop for
 det folk som lever å vinste
 og i past med tidens lov.

Det er tre former for sam-
 fundets og statens ordning som
~~er~~ kjennet med hverandre:

- (1) Det gamle liberalistiske
 borgerlige samfund i form av
 stattheldi og såkaldt demo-
 krati realiserte med uans-
 skranket kapitalisme og frukt
 til å medvirke til samfundets op-
 bygning. Men det er nettopp dette
~~bygdende system~~ ~~habet~~ ~~opbyggende~~
~~habet~~ ~~bygdende~~ ~~og~~ ~~frukt~~ ~~system~~
 hvor fram

selvs individualistisk
 at. Men det er nettopp
 habet oppbyggende, habet
 bygdende system - hvor fram-
 det eneste moralske land
 som menneskene og frukt
 til å medvirke til sam-
 fundets opbygning - hvis mangler

gjenvorte motsetninger har hoved-
skylden for vår nuværende misere,
og hvis krise vår har ført oss
i årevis og fylde et samfundet
med ure og uorden. Og mer
og mer ~~etterhånden som~~ etter
at verdenskrigen brøt den psyko-
logiske likevekt og vi i vår
maskinens og Nordvestens tids-
alder merker en voldsom øk-
ning i menneskenes gjensidig
avhengighet.

(2) Liberalismen har av-
fjort materialismen og ~~er~~ sin
motsetning marxismen som
øsker å monopolisere fremtiden
og lede utviklingen i sin natur-
stridige og ødeleggende ret-
ning.

(3) Men det er her, etter de
betydelige tester og markitens
antiteter, at vi må trekke kon-
klusjonen av tidens erkjennelse
og gjennomføre den store syntese
som ligger mellom og over libe-
ralismen og marxismen. Den
sammensetting som kan sam-
me det gode i det gamle med
det nødvendige i det nye,
og kan bringe politikkens i full

Kontakt igjen med tidens ut-
vikling og kjensgjerningene.

Denne tidens tanke er
det ~~solidariske~~ ^{organiske og solidariske} ~~sammensatte~~ ide,
og da innen folksamfundet,
nærheten som er organisk
innet i verdensfellesskapet,
bygd på folke-ett og jord,
med organisk samarbeide
stander, ~~med samarbeide i~~
~~den nasjonale produksjonens~~ ~~hjer-~~
~~verte istedetfor klassestrid,~~ og
viktig forring av individual-
isme og fellesskap, ~~for~~ og
de beste gjort til fjerne. På
den ene side skal hver for seg
få vokse fritt og rikt. På
den annen side skal alle
gjøre mest mulig til gagn
for det felles beste. ~~Med utgangspunkt~~
Klassen ^{må vi} bygges på nasjonalt
den nasjonale samfunnet og på
opdrift og utvokst hos den
enkelte. ~~Arbeidet for klassestrid~~

estomann Det vi gjøre
utdren i kapitalen og
til å se store fordel i
driftresultat. ~~Arbeid-~~
^{ha ansvar og tillit som}
me skal ~~til å~~ ~~se~~ ~~se~~ ~~se~~
dets økonomiske tilhø-
nn

^{må vi} ~~Arbeidet~~ ~~for~~ ~~samarbeide~~ ~~med~~ ~~den~~
godvilje og samarbeide i den
nasjonale produksjonens hjerter,
fint og fjernt mellom de enkelte
ledd i sammen. ~~Arbeidet~~ og T

6

Den nasjonale krise krever klassekampens optøier og avsløffing av de partipolitiske partier til fordel for en alminnelig nasjonal samling og en autoritativ stat. Men det er en meningsløs og skadelig oppfatning at staten er berettiget til alt, ja endog er forpliktet til alt å bekjempe seg om alt, mens dens varem og oppgave i virkeligheten består i å sørge for det som privatfolk enten ikke vil eller kan befatte seg med. Det må derfor skjednes mellom stat og samfund. Staten må avlastes for gjøremål som ligger utenfor statens kompetanse. Statens gjøremål må innskrenkes til den enkelte oppgave og til overledelse og kontroll av de andre områder av samfundslivet. Tiden krever at også disse livsområder organiseres, men det må skje med stor grad av selvstændig med selvstændig selvdisciplin og selvkontroll under statens overblikket. Ved denne konsentrasjonen og deentraliseringen av staten og organiseringen av statens selvforvaltning blir staten ~~for~~ i virkeligheten mektigere uten å bli tyngre og kan bedre

blir både vår regjering og våre
 og vår allmødelige samfundsklasser.
 Samfundet blir et organisk levende
 samfund som kan gi et fritt
 og vakk fritt.

Lika lite som menneskene
 i det enkelte samfund er folke-
 lagene like. Som folkelag

~~Som folk~~ er det norske folket
 mellom de fremste folk i den
 store nordiske folk-attun som
 har gjort og fremdeles gjør mest
 til å skape verdenskultur og
 holde den opp. Dette gir det
 en verd, en oppgave, og et ansvar
 som det må få klart for seg uten
 å ~~asse~~ ^{derfor} stog å underliggjøre det
 almenmenneskelige eller andres
 betydning og innvirkning (den nor-
 diske tanke).

Verdenskrisen og vår nasjo-
 nals krise skyldes ikke materiell
 fattigdom. Den er utadtil en or-
 ganisasjonskrise. Forin depperte
 grunn har den sin årsak i ma-
 terialismens åndelige fattigdom.
Denne materialismen iddegger
idealitet, tro og offervilje i
folket. Den er både i vår marxistiske
 og i vår liberale-kapitalistiske
 utforming fornuftsvidig og al

8

samt fremstretts fiende. Den skal
 utrykkes, både i den enkelte
 person, i min den enkelte
 stand, og i hele folket. Et ånde-
 lig og ansvarstomt ~~livs~~ livs-
 syn må være grunnlaget for
~~den enkelte~~ livet til den
 enkelte og hele folket.

Således vil vi førem på
 en religiøs og moralsk bakgrunn
 den nasjonale og samme sosialisme
 med den nordiske tanke og hen-
 syret til de krav som følger med
 videnskapen og teknikkens utvikling,
 til en lav som ny politisk
livsanskuelse som bygger på
 realiteten og er nøyt å leve
 og dø for.

Liberalismen lever ut
 enn som ideal i enkelte hoder.
 Men den har uttømt sin oppgave,
 og spiller som skapende idé
 overhodet ingen rolle mer. Den
 liberale skin-stat med sin
 centralistiske og utvortes orga-
 nisasjon av livet og sitt berydte
 egoistiske menneske-samfund,
 hvor troen er uten liv og livet
 uten tro, holder på å bryte
 sammen. Det liberalistiske
 samfundssystem og de borger-

lige partier går utyldet likemom
 av mig selv, fordi de tænker de
 bygget på ~~er doende~~ omfattende
 og vingspunde forandringer i alle
 samfundets udvikling kræver
 nye former. Men vil vi ikke
 den ene utgang som Tunes, den
 internasjonale quddre marxistiske
 slave-stat, så må vi virkelig
 åpne det eneste annet alternativ
 om det moderne lins utvikling
 byr oss: Børde- og arbeidstaten
 på nasjonal-folkelig og sam-
 sosialistisk grunn grund med
 utbyggingens drit og fulst for
 den enkelte bondens rett og
 selvstendige vinn sam-
 fundets ramme.

~~Denne er det Børde, ar-
 beider og bager vi finne
 fremtiden og samles en li-
 ningene av de felle nasjonale
 oppgaver. Denne er det handle-
 kraftig politisk-religiøs bevegelse
 på nasjonal-folkelig og sam-
 sosialistisk grunn farver en
 vidt og dypt og tar folk til
 at den kan vinne over alle
 gitt den bratsfjellte bagerens
 likegyldighet og latenskap og som
 den marxistiske bratsfjellte
 marxistiske likesom-religionen,~~

~~Da de forsterker som det kobe-
 nistiske system bygget på
 A-ria båndkraft og dyktighet
 for vil falle som bly som
 en av mig selv, vil karagum om
 utvirkningen og folkets
 hend og fremtid åpner mig et
 angjortisk kamp mellom
 utvirkningen og den nasjo-
 nale samling bygget som
 bannen av dette nye politiske
 Tunes. Revolusjonspolitikkens
 at blir på at den gjennom
 organiserte utvirkelene har
 makt over verdenslivet. Løs-
 og av denne makt kan
 gles på fruktellig vei. Men kan den~~

Bare en slik bevegelse kan
 og for vårt folk ~~at~~
~~det skal vit~~ utbygget
 gjennom disse volds-
 og fredsaktidene. Norge
 kan reddes, hvis det
 medlemmene vil. Bønder,
 arbeidere og borgere må
 finne hverandre og samarbeide
 om løsningene av de
 store nasjonale oppgaver.

Jeg venter vanskelighetene
 bli det gode.

Labt og over dem hat
 fylde marxistiske liksom
 -religionen, ^{Bare en slik bevegelse} og for vårt folk
 utbygget gjennom disse
 og fredsaktidene, og venter vanskelighetene
 bli det gode.

Den krise som vi opplever
 nå er for et ledd i en
 internasjonal krise. Sammenhengene
 mellom i mange land
 således i den utbredning
 og er for en vesentlig del
 nasjonale problemer. Oppi
 bevegelse er ~~helt~~ ~~relativt~~
 og marxistisk) utbygget for
 tendens som oppi seg opp
 i mange land. Det er en
 som ligger i utviklingen
 avdrar seg frem i tiden. Men
 den må vokse opp av den
 hjemlige ~~for~~ jord. Den
 må avpasses etter norsk ~~for~~
 sette lysene og etter de spesielle
 forhold som oppi seg opp
 i Norge. II

Ut fra ovennevnte
 grunnsyn krever vi: